Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

har lagt liten vekt på å diskutere praktiske sider ved saken. Ofte brukes parolen «Ja til internasjonalt politisamarbeid mellom demokratiske land i Europa» uten at det utdypes hvilke fordeler dette skulle ha.

Noen spør kanskje om ikke det globale Interpol-samarbeidet skulle være nok. Dette er et verdensdekkende politisamarbeid mellom 178 land. Mange av disse har autoritært styre og forekomst av grove brudd på menneskerettighetene. Interpol har ingen internasjonal konvensjon (avtale). Det høyeste organ i Interpol er politikerfritt – der er det bare embetsmenn som møter. Dessuten går Interpol-samarbeidet ofte tregt. Siden Interpol ikke er et samarbeid kun for demokratiske land, er det vanskelig å utvikle samarbeidet. I de ikke-demokratiske Interpol-

gjennom rimelige reiser, [illegible] handel [illegible]mkvem og e pågående [illegible]volusjon i elektronisk kommunikasjon.

Schengen-samarbeidet er et samarbeid mellom demokratiske land i Europa, og det er et samvirke som er regulert av en internasjonal konvensjon. I Schengen-samarbeidet er hurtighet og effektivitet blant hovedpoengene: Derfor kan et medlemsland ettersøke sine forbrytere i de andre medlemslandene gjennom det elektroniske Schengens informasjonssystem.

Jeg synes det er greit at kjeltringer arresteres for forbrytelser de har gjort i Norge – selv om de er ute i Europa. Tenk deg at en nordmann ypper til barslagsmål i Firenze, og politiet bringer ham inn til nedkjøling. Er dette en forbryter eller en hissigpropp, spør det lokale politi. De taster hans navn inn i sin

grunnlaget for pågripelse fremskaffes så hurtig at mannen kan arresteres i Firenze. Uten disse dokumentene måtte politiet latt ham gå, hvis de ikke også lokalt skulle ha et grunnlag for å kreve ham satt i varetekt. I Interpol-samarbeidet har oversendelse av rettslig grunnlag for pågripelse vært en treg prosess.

Tenk deg et annet eksempel: Politiet i Wien ser at en lokalmann med et kriminelt rulleblad har en norskregistrert bil stående ved hjemmet. Politiet taster bilens registreringsnummer inn i Schengens informasjonssystem. Plutselig kommer det fram at bilen tilhører Pedersen i Vestfossen, og av norsk politi er den etterlyst som stjålet. Hurtig kan nå bilen beslaglegges, lokalmannen forhøres, og gjennom norsk politi kan Pedersen få beskjed.

systemet kan politiet bare legge inn sl[illegible] opplysninger om er spe[illegible]sert i Schengen-konvensjonen. Ved ettersøkninger av forbrytere som har gjort kriminelle handlinger på norsk jord, er det norsk politi som er ansvarlig for at opplysningene er korrekte. Og i andre Schengen-land kan ikke politiet sitte og bla i listen over norske ettersøkninger. Det eneste de kan gjøre er å taste inn et navn (eller bilnummer) og å spørre databasen om det er lagt inn en ettersøkning på dette eller ikke. Og skulle noen lide overlast på grunn av gale opplysninger i databasen, har de krav på erstatning.

H Smith-Sivertsen

de [illegible] boligbeskatning. Dette kunne gi Lundt[illegible] het til å få gjennomslag for mye av boligtaksering, men han må da være vil[illegible] slippe den meningsløse inntektsskatten ved å eie egen bolig. Det er underlig at Senterpartiet ser fordelene ved dette fr[illegible] beid med Arbeiderpartiet om å oppre[illegible] skatteformer på egen bolig.

Samarbeidet fra budsjettforliket viser [illegible] tiene tar ansvar for å gi kommunene o[illegible] demokratiet en sjanse til å utføre de tje[illegible] forventer. Forhåpentligvis ser Senterpar[illegible] beid i sentrum, eventuelt med støtte fr[illegible] oss et alternativ til dagens sentralstyrin[illegible] partiet, hvor lover, regler og byråkrati[illegible] omfang at det går på bekostning av en[illegible] rettigheter og muligheter til konstruktiv [illegible] kelse. Se bare på hvilke problemer dage[illegible] skjemavelde skaper for småbedrifter og [illegible] ker å skape sin egen arbeidsplass. La os[illegible] bruk fra sentralt offentlig byråkrati ut til [illegible] og omsorg og gode skoletilbud til barn [illegible]

Jeg tror Venstre, KrF og Senterpartiet [illegible] arbeide om. Når vi får synliggjort dette f[illegible] det bli vanskelig for Arbeiderpartiet å fr[illegible] eneste styringsdyktige alternativ. I valg å[illegible] viktig å huske på at en ikke kan være e[illegible] Arbeiderpartiet og samtidig være et alter[illegible] derpartiet.

er
nåte
lite.
jorde
Sur-
åpne
ikke,
n later
sett.

ju tidli-
denne
est etter
erg), var
d dårlig
s opptre-
kan det
rstnevnte

arlig passe-
r sjefen for
nent være i
fra det uvik-
. Det mener
nister Thor-
dette spesiel-

Landssvikerne - enda en gang

Av Nils Johan Rønniksen, Drammen

Jeg føler meg så provosert av den journalistikken som i tiden føres for å så tvil om at rettsoppgjøret etter krigen mot landssvikerne ble gjennomført på en forsvarlig måte.

Hva må ikke etterkrigsgenerasjonene tro når de hører de stadig gjentatte påstandene om maktovergrep og trakassering fra hjemmestyrkene og rettsapparatet etter 8. mai 1945? Særlig provoserende er det å høre enkelte landssvikeres påstander om at det var Norges sak de kjempet for.

Mange av oss trodde det skulle være aldeles unødvendig å minne om følgende: Etter 9. april 1940 var det landssvik å være medlem i et parti som støttet den tyske okkupasjon, og som i handling fullstendig undergravde vårt demokrati. Likeledes var det landssvik å trekke i tysk uniform og kjempe mot en av våre allierte. At dette måtte og skulle straffes etter krigen, skulle være lett å forstå for de fleste. Det store landssvikoppgjøret ble gjennomført på en meget tilfredsstillende og juridisk forsvarlig måte. Unntak kan nok påvises, men det var unntak, ikke regelen. Når nå noen skribenter og journalister pluss en enkeltforfatter gjør seg bemerket ved å bruke lupe på uheldige enkeltepisoder, og påstå at det var regelen, må det blankt avvises.

Det er noe ganske ynkelig ved disse personene som fremdeles ikke kan godta at de ble dømt etter en rettsstats lover. Ganske særlig for at det «rettssystem» de selv og nazistene sto for, var hinsides alt som hadde med lov og rett å gjøre.

Det må være tungt for de hjemmestyrkekarene som fremdeles er oppegående å måtte tåle disse aldeles urimelige påstandene. Noen av disse ytringene er vel trolig injurierende og løgnaktige, og det bør vel hverken «gamlekara» eller vi finne oss i?

Hermed en oppmuntrende hilsen til hjemmestyrkenes karer, med enda en takk for innsatsen – den gang det gjaldt.

Nils Johan Rønniksen, tidligere rektor ved Gullaug skole i Lier, føler seg provosert av den argumentasjon enkelte landssvikdømte og skribenter bringer til torgs

DT og BB 26.2.97.

111884